

عنوان مقاله:

مقایسه خصوصیات مورفولوژیکی و فیتوشیمیایی هفت جمعیت گیاه دارویی پای خر (*Tussilago farfara* L.) کشت شده در شرایط آب و هوایی تهران

محل انتشار:

مجله علوم باغبانی، دوره 33، شماره 3 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

محمد نورانی یزن آباد - دانشگاه تربیت مدرس

محمدتقی عبادی - دانشگاه تربیت مدرس

مهدی عیاری نوش آبادی - دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

گیاه دارویی پای خر با نام علمی *Tussilago farfara* L.، چندساله و از تیره کاسنی (Asteraceae) می باشد. پای خر مصارف دارویی دارد و از زمان های بسیار دور برای درمان سرفه، مشکلات ریوی و خلط استفاده می شود. در این تحقیق برای کشت پای خر، از ریزوم این گیاه استفاده شد و آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در سه تکرار انجام گرفت که تیمارها عبارت از هفت جمعیت از شهرهای فیروزکوه، نور، دیلمان، کلیر، نمین، دماوند و پل زنگوله گیاه پای خر کشت شده در تهران بودند. صفات مورفولوژیکی و فیزیولوژیکی مانند سطح برگ، تعداد گل در بوته، قطر گل، طول ساقه گل دهنده، ارتفاع گل، وزن خشک گل، طول ریشه و میزان فتوسنتز اندازه گیری شد. برگ و گل گیاهان کشت شده برای بررسی فیتوشیمیایی مانند فنول و فلاونوئید کل آماده گردید. نتایج مربوط به گیاهان کشت شده نشان داد که اختلاف معنی داری در سطح احتمال یک درصد بین جمعیت ها وجود داشته و جمعیت پل زنگوله از لحاظ برخی خصوصیات مورفولوژیکی مانند تعداد گل در بوته با میانگین 15، بیشترین قطر و ارتفاع گل به ترتیب با میانگین 12 و 16 میلی متر، وزن خشک گل با میانگین 2/5 گرم و همچنین بالاترین میزان فتوسنتز، به عنوان جمعیت برتر در بین گیاهان کشت شده مشخص گردید. نتایج تجزیه واریانس نشان داد که بین فنول و فلاونوئید کل جمعیت های مورد بررسی اختلاف معنی داری در سطح احتمال یک درصد وجود داشته و جمعیت نور با میانگین 242 میلی گرم گالیک اسید بر گرم عصاره خشک بیشترین مقدار فنول کل را داشت و عصاره برگ جمعیت نور با IC50 برابر با 271، بیشترین فعالیت آنتی اکسیدانی را نشان داد.

کلمات کلیدی:

گیاه پای خر؛ خصوصیات مورفولوژیکی، بررسی فیتوشیمیایی، فعالیت آنتی اکسیدانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1161281>

